

udalosti zo života školy, zaujímavosti, kultúra, ale aj zábava a poučenie

1

Základná škola
Na bielenisku
PEZINOK

“Láska je lepší učiteľ ako povinnosť.”

NAJVÄČŠIA SILA

JEDLÁ A NÁPOJE NAŠICH PREDKOV

ROZHOVOR - MGR. ANDREA MEČÁROVÁ, MGR. MÁRIA VITTEKOVÁ

PRÍBEH - MLADÍ PÁTRAČI (časť 1)

HALUZE A HALÚZKY

TECHNICKÉ OKIENKO

Čo je nové v OSE?

Náš spoločný časopis OSA prešiel niekoľkými drobnými zmenami. Okrem zmeny vedenia časopisu, redakčnej rady, nám pribudli noví prispievatelia, tak z radov žiakov, ako aj učiteľov a tiež nové rubriky:

Okienko do histórie jedál a nápojov – *kde sa dozviete množstvo zaujímavostí zo sveta stravovania.*

Haluze a halúzky – *veľkým umením je pobaviť sa sám na sebe a nebrať sa až tak vážne.*

Technické okienko – *novinky zo sveta vedy a techniky, vzdelávacie aplikácie a ktovie čo ešte prinesie budúcnosť...*

Zároveň pripomíname, že ak cítite potrebu podeliť sa o svoje myšlienky, nápady, postoje, či návrhy, alebo len chcete povedať niečo „nahlas“, priestor časopisu vám je otvorený.

Uzávierka tohto čísla bola 24.11.2019

Redakčná rada - osičky

Redakčná rada: Tatiana Brezinová (5.B), Ela Hasová (5.B), Barbora Hofierková (5.B), Adriána Filípková (5.A), Zuzana Mrvová (5.B), Martin Turinič (5.A), Sofia Vyšatková (3.C)

Kružok vedie: p. učiteľ Ihracký, p. učiteľka Milková

O grafickú stránku časopisu sa stará: p. učiteľ Ľupták

Všetkým prispievateľom veľmi pekne ďakujeme. Rovnako ďakujeme za spoluprácu aj pani riaditeľke, pani zástupkyniam, všetkým pani učiteľkám, pánom učiteľom a pani vychovávateľkám.

Výzva pre žiakov i učiteľov našej školy: Ak máte nejaké zaujímavé príspevky vhodné do nášho školského časopisu, budeme radi, keď nám ich poskytnete. Môžu to byť slohové práce, básne či iné literárne dielka, referáty, projekty, komixy a pod. Rovnako budeme radi, ak nám dáte vedieť o všetkom zaujímavom, čo ste robili na vyučovaní či mimo neho - exkurzie, návštevy výstav, divadiel, športové podujatia, rôzne súťaže, slávnosti, netradičné vyučovacie hodiny a i. Svoje námety môžete dať niektorej z „osičiek“ alebo priniesť pani učiteľke Milkovej, pánovi učiteľovi Ihrackému alebo Ľuptákovi. S potešením za vami prideme, a ak sa nám bude váš návrh páčiť, tematiku spracujeme a uverejníme.

ÚVOD

- Úvodník 4

ŽIVÉ SLOVÁ

- Najväčšia sila 6

UDALOSTI

- Udalosti v skratke 10

ROZHOVOR

- Mgr. Andrea Mečárová 14
- Mgr. Mária Vitteková 15

PRÍBEH NA POKRAČOVANIE

- Mladí pátrači (časť 1)..... 17

LITERÁRNE OKIENKO

- Leto v knihe 19
- Prečo? 19
- Znovuobjavenie atlasu 20
- Bez mena 20
- Z odkvapu pod odkvap a späť 21
- Cesta nesmelého gesta 21
- Ako sa cukrár stal kráľom 22
- Ako vznikli obojaké spoluhlásky 24
- Ako sa Barborka stala súčasťou krásnej knižky 26

OKIENKO DO HISTÓRIE JEDÁL A NÁPOJOV

- Jedlá a nápoje našich predkov 28

TECHNICKÉ OKIENKO 30**HALUZE A HALÚZKY 32****ZÁBAVA**

- Tajnička 34
- Vtipy 35
- Hádanky 35

Zuzana Mrvová

ÚVODNÍK

Leto a prázdniny sú nenávratne preč. Začal sa už tretí mesiac školy, s ktorým prišla ruka v ruke jeseň – pani bohatá. Aj napriek sychravému počasiu k vám, milí naši čitatelia, prilieta svetielko v podobe nového čísla školského časopisu OSA. Aj tento rok je obohatený nielen o nové rubriky, ale aj členov redakcie. Tvoria ho predovšetkým naši aktívni piataci, no netreba zabúdať ani na šikovnú „osičku“ z prvého stupňa. V tomto čísle nájdete veľa článkov od externých prispievateľov, ktorými sú nielen naši žiaci, ale aj učitelia. Veríme, že každý si nájde na stránkach tú svoju rubriku, ktorá ho poteší, rozosmeje, inšpiruje, prinúti k zamysleniu, prípadne inšpiruje k tomu, aby sa stal tiež prispievateľom. Každé číslo, tak ako aj minulý školský rok, si môžete prečítať na stránke našej školy.

Prajeme krásnu pestrofarebnú jeseň plnú zážitkov, radosti a úsmevu. To všetko vám želá redakčná rada časopisu.

*Až keď pochopíme
v čom spočíva skutočné bohatstvo,
prestaneme byť chudobní.*

Peter Ľupták

NAJVÄČŠIA SILA

Najväčšia sila v zajatí sebaklamov a ilúzií.

Keď sa narodíme, nie sme nepopísaná kniha, ale práve naopak, sme až veľmi popísaná kniha.

Poznáte to, niekto je ešte len maličký a dokáže prenádherne spievať bez toho, aby za tým boli roky tréningu. Iný sa môže učiť spievať celé roky, ale spevák z neho nebude a v hĺbke srdca vie, že ho to ani neteší. Podobne je to s maľovaním, niekto dokáže kresliť nádherné obrazy, zatiaľ čo iný aj pri najlepšej snahe namaľuje len mazanice. Nejde ale len o umelecké talenty. Všetci sa rodíme s určitými pre-dispozíciami, danosťami, ktoré nás predurčujú k tomu aby sme naplnili svoje životné poslanie. K jeho rozpoznaní prídeme nielen tým, že sa nám v niektorej oblasti darí výrazne lepšie ako v inej, ale hlavne tým ako sa pritom cítime. náš citový navigačný systém nám jasne povie či tou-ktorou činnosťou rozvíjame naše danosti, s ktorými sme sa narodili, alebo sa pod „nadvládou rozumu“ venujeme niečomu, čomu by sa mal venovať radšej niekto iný.

Je možno najväčším šťastím v živote

robiť to čo milujeme, byť s tými, ktorých milujeme, vo vzťahoch, ktoré nás naplňajú a podporujú. Tvoriť v spolupráci s blíznymi a robiť to čo nás naplňa radosťou. Robiť to, pričom sa dokážeme tešiť z činnosti samotnej počas jej priebehu a nie len z akejsi odmeny získanej na jej konci, odmenou za vykonanie práce, ktorá s ňou pritom nesúvisí. Po získaní odmeny (víťazstva) zažijeme krátkodobé potešenie a po jeho vyprchaní zase ostane len prázdnota, túžiac po opätovnom zážitku. Cesta vydláždená priamo k závislosti. A teda čo iné by sme sa mali učiť, čo iné by sme mali rozvíjať, ak nie práve tie predispozície, ktorých naplňaním prežívame radosť? Lenže dvaja úplne rovnakí ľudia sa ešte na tento svet nenarodili... A tak v tej našej „kalkulačkovej spravodlivosti“ uplatňujeme rovnaké „princípy“ na všetkých, ktoré sú tak márne a šialené.

Keď nás teší, to čo robíme, robíme to

najlepšie ako vieme. To sa samozrejme odrazí aj na kvalite našej práce a táto si celkom určite pritiahne pozornosť ľudí, ktorí ju budú pripravení náležite oceniť, aby vám umožnili pokračovať v tvorbe toho, čo sa im a tiež aj nám páči. A tak vzniká aj „dobré meno“, „dobrá značka“.

Odtrhli sme sa sami od seba namiesto šťastia prahneme po potešeniach. Žijeme v ilúziách, namýšľame si že vieme čo toho druhého urobí šťastným lepšie ako on sám a pritom len projektujeme vlastné predstavy skrze vlastný život vyvolané vlastným strachom o prežitie. Sme drogovo závislí a našou drogou je potešenie, ktoré má plniť len funkciu barly, keď padneme na dno a dochrámeme sa, aby sme sa vedeli zdvihnúť a ísť ďalej. Ale tak ako ani človek so zlomenou nohou, nenosí barly celý život, ale len kým sa mu noha zahojí, tak ani potešenia tu nie sú preto, aby boli zmyslom života.

Možnosti nášho rozumu sú obmedzené, tak ako aj deň je obmedzený 24 hodinami. Pokiaľ my tieto hodiny, tak ako aj priestor v hlavičke vyplníme tým, čo je od našich predispozícií „vzdialené ako súhvezdie Andromédy“, neostane nám priestor na rozvoj toho s čím sme sa narodili. Neostane nám priestor na naplnenie života a jeho šťastné a plnohodnotné prežívanie. Uverili sme, že život je boj a tak bojujeme, namiesto toho aby

sme ho žili. Súperíme, neustále sa za niečím naháňame, niečo dokazujeme, snažíme sa „niekým“ stať, akoby sme snád' teraz boli „nikto“, neustále si naháňame vlastný chvost a ani to nevidíme. Lenže my už sme NIEKTO, narodili sme sa ako NIEKTO a nemusíme to nikomu dokazovať ani o to s nikým bojovať.

V iluzórnom strachu z nedostatku medzi sebou súperíme a v nevedomosti tomu hovoríme súťaženie. Súperíme, aby sme získali tú „svoju korisť“ spravidla na úkor niekoho iného, alebo aby sme získali pozornosť človeka len pre seba. Súperíme pretože sme uverili lži, že svet - život je nepriateľské prostredie, bojujeme sami proti sebe a v nevedomosti o sebe samom si nedôverujeme. Trpiac tým, čomu hovoríme „komplex menejcennosti“, iných považujeme podvedome za hodnejších, lepších, šikovnejších a tak v strachu, že stratíme to čo si „namýšľame“, že vlastnime vzniká žiarlivosť.

Tá sa navonok paradoxne prejavuje tým, že sa snažíme iných kontrolovať, obmedzovať, ponižovať, napríklad aj slovnými bitkami (tak bežnými v školskom prostredí) sa vyťahujeme nad iných. Ale kto má potrebu vyťahovať sa „hore“? ...ten, kto sa sám cíti byť „dole“ - prirodzene. Dokonca sme uverili, že žiarlivosť je dôkazom lásky, aký nezmysel. Nie, žiarlivosť nie je dôkazom lásky, ale je

vlastného strachu a nevedomosti, potrebe vlastniť svoj osobný automat na potešenie. Stlačíte gombík a na počkanie vám vylezie predmet vášho potešenia – od sladkostí, cez pozornosť partnera, až po prahuntie po moci a peniazoch. A tak v strachu obmedzujeme, kontrolujeme, zakazujeme, prikazujeme, utáhuje slučku okolo krku, dusíme toho druhého v absolútnom rozpore s našou prirodzenosťou, ktorou je sloboda.

Súperenie delí energiu, zatiaľčo spolupráca ju násobí. To platí v akomkoľvek vzťahu, od rodinných, cez pracovné až po partnerské. V spolupráci kráčajúc cestou života v partnerskom vzťahu postavenom na vzájomnom dopĺňaní sa a obohacovaní sa o vlastné špecifické danosti („protiklady sa priťahujú“ – dopĺňajú), vzniká tvorba nových foriem a život sa stáva bohatším „skúsenejším“, obohateným o niečo nové. Teda zvyšuje sa schopnosť odpovedať na otázky, na ktoré sme pred skúsenosťou odpoveď nepoznali.

Čo s tým teda? Možno že, sa len „naučiť“ milovať svojho blížneho tak ako seba samého, a teda prijímať ho takého aký je, bezpodmienečne. Milovať podľa potreby, nie podľa zásluh. Ten kto najviac ubližuje či už sebe alebo iným, ten najviac volá o pomoc, tomu najviac chýba láska a pozornosť, preto sa snaží získať si ju najrôznejšími výstrelkami. Ten má najväčšiu potrebu naučiť sa vážiť si seba samého, milovať seba samého, pretože len tak dokáže vážiť si a milovať aj svoje okolie, od ľudí bližších či vzdialenejších, cez iné živé bytosti až po prostredie - prírodu (to naše EKO). Tak ho to naučme - vlastným príkladom. „Kto do teba kameňom, ty do neho chlebom.“ Pretože opätovať kameň kameňom – pomstiť sa, je tak jednoduché, na to veľa sily nepotrebujeme. Ale opätovať kameň chlebom (láskou), to už si žiada prekonanie seba samého, a teda nie je to slabosť, ale práve naopak, je v tom obrovská sila – tá najväčšia.

Vzdaj sa plánu, odovzdaj sa oceánu...

*Nejde o to, čo robíš,
ale ako to robíš.*

*Nejde o to, čo vidíš,
ale ako sa na to pozeráš.*

*Nejde o to, aký tvoj život je,
ale ako ho žiješ.*

BIELA PASTELKA

[20.9.2019] do verejnej zbierky Biela pastelka sa zapojili, tak ako každý rok, aj žiaci, rodičia a zamestnanci našej školy a spoločne sa nám podarilo vyzbierať krásnych 362,21€.

EURÓPSKY TÝŽDEŇ ŠPORTU

[27.9.2019] sa žiaci 2.stupňa spolu s triednymi učiteľmi zapojili do projektu Európsky týždeň športu a to tak, že usporiadali "Zrýchlený pochod pre zdravie" smer ZŠ Bielenisko - Horáreň pod Širokým. Bola to krásna prechádzka "rýchlejšim tempom" cez CHKO Malých Karpát, pričom dĺžka cesty dosahovala cca 10km. Aj počasie prišlo a slniečko spríjemňovalo každý jeden krok. Tento úžasný pochod pre zdravie si žiaci spolu s učiteľmi po príchode do cieľa spríjemnili opekačkou a doplnili tak vybitú energiu. Bol to jeden z príjemne strávených dní, kedy mali všetci dobrý pocit z vykonanej práce a hlavne urobili aj niečo pre seba a svoje zdravie. Nohy všetkých síce trochu boleli, ale už teraz uvažujeme, kedy naplánujeme niečo podobné a vydáme sa na ďalšie krásne a záhadné miesta v našom okolí.

ŠTUDUJ DOPRAVU

[3.10.2019] sa žiaci deviateho ročníka vybrali do Trnavy na podujatie Študuj dopravu. V budove železničnej stanice sa prezentovali rôzne školy. Žiaci dostali odpovede na svoje otázky, niektorí vypracovali testy, ktoré im trošku priblížili, akým smerom by sa mali po skončení ZŠ uberať, vyskúšali si „opilecké okuliare“ a veru teda nebolo jednoduché v „stave opitosti“ prejsť dráhu s kužeľmi, vyskúšali si simulátor prevrátenia vozidla, nakukli do „laminátky“ – lokomotívy, skúsili si vytlačiť cestovný lístok a mnohé iné ...

DEŇ ŽUPNÝCH ŠKÔL

[8.10.2019] v Kultúrnom centre v Pezinku prebiehalo podujatie - Deň župných škôl. Zúčastnili sa ho nielen deviataci, ale aj ôsmaci. Zastúpenie škôl bolo pestré a teda je si z čoho vyberať. Len sa správne rozhodnúť. No veru našich deviatakov čaká neľahká úloha. Určite im toto podujatie zlepšilo predstavu o tom, aké školy existujú a aké odbory ponúkajú.

ZBER PAPIERA

[11.-15.10.2019] v našej škole sme minulý týždeň zbierali papier. Medzi významné druhotné suroviny patrí zberový papier, ktorý je možné opätovne spracovať a je vhodnou druhotnou surovinou na výrobu obalových a

toaletných papierov, na výrobu kartónov a papiera, ktorý nevyžaduje vysokú kvalitu. Nám sa spoločne podarilo vyzbierať 10 243 kg papiera, ktorý bude použitý možno na výrobu zošitov, ktoré v škole bežne používame.

DEŇ ZDRAVEJ VÝŽIVY

[16.10.2019] ako prebiehal Deň zdravej výživy na našej škole:

Žiaci 3.A triedy vybrali do Malokarpatského múzea v Pezinku. Počas vzdelávacieho programu, ktorý mal názov „Pivnica a jej tajomstvá“, spoločne preskúmali pivnice len za pomoci bateriek. Zistili, ako by mala správna pivnica vyzeráť a aké pocity v nás vyvoláva. Na záver programu si žiaci vyrobili z korku, ktorý sa neodmysliteľne spája s vinárskou pivnicou, krásny výrobok – hrozno.

Žiaci 2.A a 4.A pod vedením pani učiteľiek Bibiany Ondekovej a Kataríny Hlobeňovej zúčastnili exkurzie na farme Dobré jablká v Dunajskej Lužnej. Naša škola je zapojená

do programu Školské ovocie. Veľkým prekvapením pre deti bolo, keď sa dozvedeli a na vlastné oči videli, že jabĺčka sa „kúpu“ v bazéne, aby sa nepoudierali a v poriadku sa dostali na náš stôl. Odmenou pre nás všetkých boli chutné, šťavnaté jabĺčka, ktoré sme dostali v závere prehliadky. Žiaci 3.B si pripravili na pracovnom vyučovaní šaláty, no ani ďalšie triedy sa nenechali zahanbiť, deti priniesli rôzne druhy ovocia a zeleniny a zdravé dobroty z nich.

Žiaci 4.B triedy priniesli do školy ovocie a zeleninu zo záhrad, pivníc a komôr rodičov a starých rodičov. Potom sa pustili do práce. Krásne červené jabĺčka, voňavé hrušky, sladučké hrozno, ale i paradajky, paprika a mrkvička rýchlo zaplnili biele tanier. O malú chvíľu sa už kochali pohľadom na pestré výtvary plné vitamínov. Na ďalších vyučovacích hodinách si o ovocí a zelenine vytvorili plagáty, napísali zaujímavé poučné príbehy, básničky i hádanky.

Pri príležitosti Dňa zdravej výživy žiaci 4.C spoznávali a ochutnávali rôzne druhy nášho aj cudzokrajného ovocia a zeleniny. Písali recepty a pripravili si obložené chlebíky. Týždeň zakončili ovocnými koláčmi, ktoré upiekli dievčatá.

Ani žiaci na 2. stupni nezaostali. Každá trieda si vopred vyžrebovala jeden druh ovocia alebo zeleniny a ich úlohou bolo pripraviť

jedlo, ktorého súčasťou bol vyžrebovaný druh, napísať recept, pripraviť miniplagátik s pozitívnymi účinkami svojho ovocia alebo zeleniny, nástenku v triede a zložiť básničku. S úlohami si poradili výborne, a tak sme mali možnosť ochutnať rôzne nepečené torty, šaláty, nátierky, limonády, dokonca aj zmrzlinu.

IMATRIKULÁCIA PRVÁKOV

[17.10.2019] bol deň s veľkým „D“ pre našich prváčikov. Pani riaditeľka ich slávnostne „pasovala“ za žiakov našej školy. Pri tejto príležitosti si pripravili krátky program, v ktorom sa predstavili s básničkami, piesňami, ba aj veselou anglickou pesničkou. Prváci sa vo svojom sľube zaviazali, že budú vzornými žiakmi nielen v učení, ale aj v správaní. Za odmenu dostali od svojich pani učiteliek peknú medailu. Na záver programu zaznela Prvácka hymna.

DEVIATACI IDÚ NA STREDNÚ

[18.10.2019] naši deviataci pod dohľadom pani psychologičky z CPPPaP absolvovali Testovanie na profesijnú orientáciu, ktoré im snád' tiež trošku napovie, akým smerom by sa mali po skončení ZŠ uberať.

MESTEČKO ROBOTOV

[25.10.2019] žiaci tried 5.B a 6.C navštívili výstavu s názvom Mestečko robotov, ktorá sa konala v Avione, v Bratislave. Prvý ich privítal robot Kevin. Šťastlivci v prednom rade sa s ním aj pekne porozprávali. Po otvorení mali žiaci prehliadky všetkých robotov. Sprievodca síce zakázal chytat' sa robotov, no dovolil žiakom vyskúšať si ich funkcie.

Aj tento rok na našu školu zavítali nové tváre, ktoré obohacujú kolobeh školského roka. V tomto čísle si predstavíme hneď dve nové pani učiteľky, jedna z nich je dokonca naša nová pani zástupkyňa.

Zuzana Mrvová

MGR. ANDREA MEČÁROVÁ

UČITEĽKOU SOM CHCELA BYŤ OD PRVEJ TRIEDY

Pani zástupkyňa Mgr. Andrea Mečárová bola v mladosti šikovnou žiačkou. Zlé známky si odplakala.

*** Pracovala ste už predtým na inej škole?**

Áno, pracovala som už na troch školách.

*** Prečo ste si vybrali práve našu školu?**

Chodili sem všetky moje tri deti. Na vašej škole sa páči ako to tu prebieha. Taktiež sa mi páči kolektív učiteľov, či zariadenie a vybavenie školy.

*** Kedy ste sa rozhodli stať učiteľkou?**

Keď som mala sedem rokov, v prvej triede.

*** Aký bol váš obľúbený predmet na základnej škole?**

Matematika. Tú mám rada dodnes.

*** Mala ste na základnej škole dobré známky? Boli aj nejaké zlé?**

Zväčša som mala dobré. Keď sa však vyskytla nejaká trojka, tak som si ju aj odplakala.

*** Stalo sa niekedy, že sa vám nechcelo ísť**

do školy?

Nie, ja som tam vždy chodila rada.

*** Mali ste, alebo máte rada nejaký šport či krúžok?**

Ja milujem ručné práce, čiže všetko čo sa týkalo šikovných rúk. Športový typ veľmi nie som. Keď už, tak basketbal.

*** Aké sú vaše záľuby?**

Rada pletiem, vyšívam či háčkujem.

*** Máte nejaké domáce zvieratko?**

Máme psa, mačku, rybičku...a tri deti (smiech).

*** Ako dlho ešte plánujete ostať na našej škole?**

Tak to je ťažká otázka (smiech). Neviem sa vyjadriť, neviem čo bude zajtra. Čo najdlhšie, keď sa podarí, tak až do dôchodku.

Zuzana Mrvová

MGR. MÁRIA VITTEKOVÁ

ROCKERKA SA NA SVET RADA POZERÁ Z VÝŠKY

Jednou z učiteliek, ktoré pribudli do našich radov je Mgr. Mária Vitteková. V rozhovore pootvorila dvere do svojho súkromia a priblížila nám svoju minulosť i prítomnosť.

★ Prečo ste si vybrali za vyučujúci odbor biológiu a matematiku?

Mám rada prírodu. Najlepšie si oddýchnem v lese a najmä na horskej túre. Biológia je veda o živote. Je fascinujúce, čo všetko dokáže a ako funguje.

A čo sa týka matematiky? Viem, že pre žiakov je matematika strašiak a nemajú ju radi. Ja mám rada matematiku, lebo nás učí rozmýšľať, hľadať logické súvislosti a ukazuje nám ako funguje svet.

★ Prečo ste si vybrali práve našu školu?

Na vašej škole sa mi páči ako to tu prebieha. Taktiež sa mi páčilo ísť

★ Aký vzťah máte k iným predmetom?

Mám rada geografiu, lebo rada cestujem a tiež chémiu, hlavne kvôli rôznym pokusom.

Musím sa však priznať, že mám veľký rešpekt voči fyzike a cudzím jazykom.

★ Vždy ste chceli byť učiteľkou?

Áno, vždy som chcela byť učiteľkou. Najprv som samozrejme učila a hlavne vychovávala svojho mladšieho brata. V piatej triede som však chcela byť archeologička a objaviť kostru nejakého dinosaura.

★ Aké máte záľuby?

Rada čítam, hlavne severské kriminálky. Mám rada dobrú rockovú hudbu, rada chodím na koncerty. Mám rada cestovanie a hlavne turistiku v horách. Najkrajší pohľad na svet je z vrcholu kopca.

★ Rada pracujete s deťmi?

Mám rada deti a prácu s nimi. Každý deň v triede ja iný. Ale samozrejme je to aj veľmi náročné, lebo v triede je aj 27 detí a každé

z nich je osobnosť a je dôležité to nejako zmanažovať, aby to fungovalo.

★ **Aké je vaše obľúbené jedlo?**

Mám rada cestoviny na rozličný spôsob. Ak si mám vybrať jedno jedlo, tak by to boli lasagne a tiež neodolám dobrým bryndzovým haluškám.

★ **Máte nejaké domáce zvieratko?**

Doma máme 400 litrové akvárium s africkými rybičkami z jazera Malawi.

★ **Aký máte názor na našu školu?**

Zatiaľ som spokojná.

★ **Ako vzťah máte s kolegami?**

Myslím si, že mám dobrý vzťah s kolegami. Zo začiatku mi veľmi pomohli zorientovať sa v chode školy.

★ **Ako sa Vám pracuje s deťmi?**

Baví ma práca s deťmi. Chcem im odovzdávať nové vedomosti, zručnosti a schopnosti. Niekedy je to dosť ťažké, pretože mnohí z nich sa nechcú učiť, nechcú prekonávať vlastnú pohodlnosť. Mám rada, keď sa dodržiavajú dohodnuté pravidlá a teším sa z toho, ako sa žiaci počas roka menia pred mojimi očami.

★ **A ešte jedna veta na záver.**

„Ak do učenia nevložíte vlastnú energiu, tak potom nič nečakajte. Úspech len tak nepríde priamo za vami. Musíte si prísť poň sami.“ (Prof. Carol Dwecková)

Sokratove tri sitá

[miniPríbeh]

Jedného dňa prišiel k Sokratovi akýsi rozčúlený človek:

- "Počul si už, Sokrates, čo urobil tvoj priateľ? Musím ti to ihneď povedať."
- "Moment," prerušil ho mudrc. "Preosial si to, čo mi chceš povedať, cez tri sitá?"
- "Cez tri sitá?" prekvapene sa opýtal ten človek.
- "Áno, áno, cez tri sitá. Prvým sitom je pravda. Preskúmal si, či všetko, čo mi chceš povedať, je naozaj pravda?"
- "Nie, len som to počul a..."
- "Tak teda si to zaiste preosial cez druhé sito, ktorým je dobro. Je to, čo mi chceš povedať, keď už nemôžeš dokázať, že je to pravda, aspoň dobré?"
- **Ten druhý váhavo odpovedal: "Vôbec nie, práve naopak..."**
- "Aha!" prerušil ho Sokrates. "Tak použime ešte tretie sito a pozrime sa, či to, čo mi chceš povedať a čo ťa tak rozrušilo, je potrebné!"
- **"Potrebné to veru nie je..."**
- "Teda," usmial sa mudrc, "keď to nie je ani pravdivé, ani dobré, ani potrebné, radšej na to zabudni a nezaťažuj tým ani seba, ani mňa!"

Zuzka Mrvová

MLADÍ PÁTRAČI

Časť prvá: Povala

„Ďuro, idem do obchodu!“ kričal na mňa otec. Postavil som sa zo stoličky a išiel som za ním zavrieť dvere. Rozmýšľal som. Vždy, keď ide oco do obchodu, nie je doma mama ani bráško Šimon. Mám celý dom len pre seba. Väčšinou si robím domáce úlohy, ale teraz sa mi akosi nechcelo. Veď aj tak začínali prázdniny...

Nejaká čarovná sila ma ťahala hore na povalu. Vyliezol som na rebrík, otvoril som poklop a rýchlo som si vybral vreckovku, čo som mal zastrčenú v zadnom vrecku. Prach sa mi totiž silou mocou snažil dostať od nosa. Ja som však vydržal, otvoril som celé dvierka a pomaly som sa konečne mohol postaviť a porozhliadať sa. Pochopil som, prečo bola naša povala najznámejšia v celej dedine: neupratovalo sa tu podľa mňa odvtedy, čo tento dom postavili.

V strede stála zaprášená velikánska stará truhlica, vedľa staré hojdacie kreslo a v rohu starý obrovský hrniec na guľáš. Inak len veľké množstvo prachu. Priestor bol obrovský, no vystrieť som sa nemohol. Kolenáčky som prešiel ku truhlici. Chcel som ju otvoriť, no bol som prekvapený, keď som zistil, že je zamknutá. Pokúšal som sa ju zdvihnúť, no bola mimoriadne ťažká. Vytiahol som mobil, chcel som zavolať kamošovi Peťovi, nech mi príde pomôcť. No zistil som, že signál na povale je dosť slabý – skoro žiadny. V duchu som zahromžil. Nechcelo sa mi zase zísť dolu, no nič iné mi neostávalo. Znovu som vytočil číslo, a keď mi Peťo konečne zdvihol, poprosil som ho, aby prišiel k nám domov, vyrozprával som mu, že nik nie je doma, a že na povale som našiel zaujímavú truhlicu.

Ani nie o päť minút zazvonil zvonček. Utekal som otvoriť a už-už som chcel privítať Peťu. Aké veľké sklamanie to bolo, keď sa za dverami objavil otec. Môj sklamaný povzdych museli počuť určite aj na opačnej strane zemegule. Tak rád by som bol sám, keď príde Peter. Otec položil tašky do kuchyne a začal vykladať nákup. Išiel som do svojej izby, keď sa zrazu ozval z kuchyne výkrik. Utekal som rýchlo do kuchyne a pribrzdil som práve vo chvíli, keď sa mi otec postavil do cesty. „Čo sa stalo?“ spýtal som sa ustarostene. „Asi som si v obchode zabudol mobil, nikde ho nemôžem nájsť.“

„Tak si preň zbehní,“ pobádal som oca, lebo som zacítil príležitosť ako môžem ostať opäť sám doma, keď príde Peťo. Otec súhlasne prikývol, schmatol kľúče a odfrčal preč. Ešte som ani nestihol zatvoriť dvere, keď sa konečne objavil Peťo. Celý zadychčaný sa hneď opýtal: „No čo je s tou povalou?“ v očiach mu viditeľne svietili šibalské iskričky...

„Veď sám uvidíš, aké tajomstvá ukrýva,“ povedal som mu a opäť sme sa vybrali hore rebríkom...

**Nikola Muráriková, Petra Piknová,
Martina Dériková, Melánia Chudá**

LETO V KNIHE

Otvárajú sa brány škôl

Lavice sa čistia,

Či čistý je každý stôl?

Všetky deti zistia.

Vítame my nových žiakov

Našich krásnych prváčikov.

Kedysi sme tam my stáli,

Všetci sme sa trocha báli.

Ten čas tak rýchlo beží

V posteli už nik neleží.

Tá škola už začína

Všetky deti napína

Júlia Hanzély

PREČO?

Ach, prečo len, prečo,

nemôžu mať vtáky krídla?

Aby mohli slobodne dýchať...

Prečo sa im smelosť pletie do cesty

A necháva ich vzdychať...

*Prečo nikdy nepočuť ich zázračných spev,
keď na uliciach dráždi ticho neúprosný rev.*

Ach, prečo len sa noci boja,

Veď v nej tichosť nájdú, ale nezarobia.

Prečo len na východ neodletia,

A nespahnú za Kotúč svetla.

Radšej po nich zostane,

Iba pás prázdneho sveta.

Ach, prečo len, prečo,

leť našich slnk sa ich sveta dotýka,

Prečo sa očný tieň s ich krídlami stýka.

Prečo svet slobody na ostne padá,

A v našich snoch nás nezmáta.

pán učiteľ Ihracký

ZNOVUOBJAVENIE
ATLASU

*Na hodine geo,
temná chvíľa.*

*Vývolaný Fero,
naviera mu žila.*

*Nevie hľadať oceány,
s tými nie je kamarát.
Mapu iba obzerá si,
snáď ju vidí prvýkrát.*

*A čo Mesiac,
je to hviezda najbližšia?
Prikyvuje, hoc aj vediac,
že ho s trúbou neodlíšia.*

*Učiteľ posiela ho sadnúť,
Bude musieť riadne máknúť,
ak si to chce opraviť.*

Bez mena

*za každú knihu
padne strom
patrí to k tomu*

*povalí kvety
čo videl rásť
a tak umrú spolu*

*mali sa radi
vtedy padal svet
keď on hľadel zdolu*

*možnože nemali
a mal niekto iný
snáď mali len smolu*

*neprestaneme
budeme padať
patrí to k tomu*

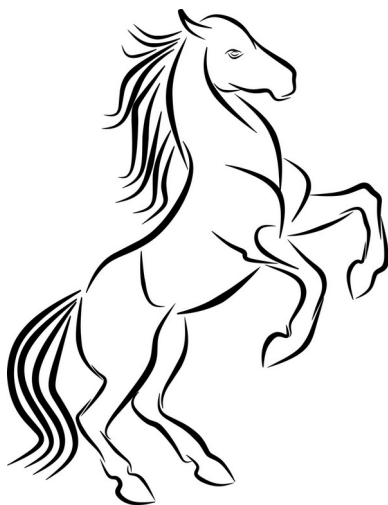
Z ODKVAPU POD ODKVAP A SPÄŤ

*Frajeri smutných dám,
ktoré ovláda sebaklam.*

*Gombičkári
od vedľajšieho stola,
naše so svojim do
žhavého prsteňa spoja.*

*Dámy hravých chlapcov,
čo večer menia sa na psov.*

*Trúchloparta
čo si preraziť želá,
no ostávajú im
od múru stlačené čelá.*

CESTA NESMELÉHO GESTA

*Nikdy nebudeme dost' starí
aby sme si nemohli nechať vyveštit' z dlane
povedala
a ja som jej uveril
hoc to mohla kedykoľvek
strhnúť doprava.*

*A tak
som v prachu stovky kabátov
v spätnom zrkadle
pozoroval jej enchantés mihalnice
vlniace sa rytmom mojej neistoty.*

*A bol by som vyskočil za jazdy
do pruhu pripitých nocí
skutočne bol (!)
keby som ju v tej dlani
nemal vpísanú.*

Kristína Patáková

AKO SA CUKRÁR STAL KRÁĽOM

Kde bolo, tam bolo, za tromi výbornými cukrárňami a siedmymi krásnymi zámkami, žil jeden kráľ. Ale ten kráľ ešte pred mnohými rokmi nebol kráľ. Ak chcete vedieť prečo, tak pozorne počúvajte.

Tento náš milý kráľ bol predtým skromný cukrár. Býval v istej dedine s tromi pôvabnými dcérami. Raz im povedal: „Moje milé dcérky, musím vám oznámiť jednu správu.“

„Akú otecko?“ opýtali sa.

„Musím odísť z dediny na služobnú cestu. Nebojte sa však, budem mať so sebou azúrový kameň od vašej nebohej mamy,“ povedal otec.

„Otecko náš, prečo? Je to snád' také dôležité?“ chceli vedieť dcéry.

„Veru áno, budem cestovať veľmi ďaleko, ide až do Turecka roznášať torty pre samotného sultána,“ dopovedal cukrár svojim dcéram, rozlúčil sa a odišiel.

Ako tak šiel svojim kočom, zrazu sa kôň splašil a rozcválal sa. Cválal a cválal, až sa všetky koláčiky rozsypali a cukrár len tak le-

tel z koča! „Niééé, niééé,“ kričal zbadačený, „všetky moje skvosty, všetky diela, ktoré som vytvoril sú preč! Sultán ma dá rovno popraviť. A aj kameň je fuč!“

Tak sa teda cukrár pobral a nič iné stále nevidel, len piesok, piesok a piesok, až tu narazil na ťavu, ktorá bola až na zemi ležiaca od smädu. „Pomôž mi cukrár, mám smäd, mám hlad! Napoj ma, nasýť ma a odmena ťa neminie,“ povedala ťava.

„Tak ja ti teda pomôžem, ale za odmenu nájdeš môj vzácny kameň,“ povedal cukrár a bežal po vodu do rieky. „Nech sa páči, napoj sa,“ a doniesol jej aj krajec chleba.

„Ďakujem ti dobrý cukrár! Choď tak kde stromy kričia a odmena bude tvoja,“ povedala ťava a bez stopy zmizla.

Ako tak šiel cez hustý les, stretol sa s kričiacim stromom, ktorý neustále hulákal:

„Som chorý, posekaj ma a odmena ťa neminie!“

„Tak teda dobre, ale ty mi nájdeš všetky koláčiky a zákusky!“ povedal, zobral sekeru a začal sekať. Keď dosekal, pozdravil sa a odišiel. Ako tak išiel, narazil na kričiaci kameň, ktorý vykrikoval: „Odkopni ma, už ma zožierajú tie tvory, ktoré sú podo mnou.“

„Ach,“ povzdychol si cukrár a jemne odkopol kameň.

„Ďakujem ti dobrý cukrár,“ povedal kameň a bez stopy zmizol. Ako tak zmorený cukrár vstupoval do sultánovho paláca, zrazu uvidel samotného sultána. „Cukrár, cukrár!“

„Čo sa deje sultán, vari ma nechcete popraviť?“ opýtal sa.

„Nie, kdeže, tvoje koláčiky a zákusky sa šíria po celom kráľovstve a ja ťa za to odmením tak, že z teba urobím kráľa!“ povedal sultán.

Cukrárovi sa zastavil dych, neskôr začal vykrikovať a tešiť sa. Nemohol tomu uveriť. Ako tak išiel od sultána s korunou na hlave, zrazu pred ním stáli ťava, strom a kameň. V jednej sekundy sa strom premenil na lokaja s kočom, kameň na koňa s plnou výbavou a ťava na krásnu a dobrú kráľovnú pre cukrára. A tak sa zrodil príbeh o cukrárovi, ktorý sa stal kráľom.

Bronislava Krušinská

AKO VZNIKLI OBOJAKÉ SPOLUHLÁSKY

Kde bolo, tam bolo, žili spoluhlásky. Bývali v krajine zvanej Slovenská gramatika.

V tejto krajine sa nachádzali dve dediny: jedna pre mäkké a druhá pre tvrdé spoluhlásky. Každý deň usilovne pracovali, mäkké spoluhlásky sa postavili k mäkkému I, tvrdé spoluhlásky k tvrdému Y. No okrem týchto poctivých spoluhlások tu žilo aj pár rebelov. Títo sa nikdy nerozhodli, či budú mäkké alebo tvrdé, a tak sa vždy postavili

inde. Raz k mäkkému I a raz k tvrdému Y. Hocikedy sa preto stalo, že žiaci sa v škole mýlili a to aj tí najšikovnejší. Raz si jeden učiteľ povedal: „A dosť! Takto to nemôže byť: Aj ja sám robím omyly, keď čosi píšem na tabuľu počas vyučovania. Keď to takto pôjde ďalej, budem vyhodенý z práce!“

A tak napísal sťažnosť na Ministerstvo Slo-

venskej gramatiky. Minister, vlastným menom X, si list prečítal a dal si rebelov zavolať. Prvé prišlo bystré B, po ňom M, pyšné P, rýchle R, sýte S, vysoké V a ako posledné Z.

„Milí rebeli,“ oslovil ich minister X, „zistil som, ako aj vám vyhoviet! Budete novým druhom spoluhlások a nazývať sa budete obojaké. A to znamená, že bude pár slov, pri ktorých pôjdete k tvrdému Y, no inak

bude pri vás stále stáť mäkké I. Dúfam, že budete zodpovedné.“ Pyšné P sa zapýrilo, M sa myklo, rýchle R zaryčalo a Z vyplazilo jazyk, no inak neprotestovali. Od toho dňa sa žiaci v škole naučili takzvané vybrané slová a viac sa už nemýlili. Aj učitelia boli šťastní, lebo žiaci si pri učení sa vybraných slov precvičovali myseľ. No najšťastnejšie boli obojaké spoluhlásky, lebo konečne mali pocit, že niekam patria.

Akí sme bohatí?

[miniPríbeh]

V jeden deň otec spolu so svojou bohatou rodinou zobral svojho syna na výlet po celej krajine, pretože mu chcel ukázať rozdiely medzi ľuďmi a hlavne mu chcel ukázať, akí chudobní sú ľudia v iných častiach krajiny. Strávili jeden celý deň a celú noc na farme jednej veľmi chudobnej rodiny. Keď sa vrátili z výletu, otec sa opýtal syna, „Tak ako sa ti páčil výlet?“ „Bolo to veľmi pekné, tati!“ „A videl si akí chudobní sú ľudia?“, spýtal sa ho otec.

„Áno!“ „A čo si sa naučil?“

Syn odpovedal „Všimol som si, že my máme doma jedného psa, no oni ich majú štyroch. Máme bazén, ktorý dosiahne až do stredu našej záhrady, oni majú jazero, ktoré nemá konca. V našej záhrade máme drahé dovezené lampy, oni majú tisíce hviezd. Naša záhrada je veľmi veľká, ale oni majú pre seba celú krajinu.“ Keď malý chlapec skončil, jeho otec nemal slov. A syn ešte dodal, „Ďakujem, tati, že si mi ukázal, akí sme chudobní!“

Nie je pravda, že všetko záleží na tom, ako sa na veci pozeráme? Ak máte lásku, kamarátov, rodinu, zdravie, zmysel pre humor a pozitívny postoj k životu, tak máte všetko, čo potrebujete! Tieto veci si nemôžete kúpiť. Môžete mať všetky materiálne veci od výmyslu sveta, môžete mať toľko peňazí, že do konca svojho života už nemusíte pracovať a neviem ešte čo, ale ak je vaša duša chudobná, tak nemáte vôbec nič!

Barborka Hofierková

Naša talentovaná a šikovná piatačka Barborka Hofierková je neobyčajné dievča, ktoré krásne kreslí, má veľa kreatívnych nápadov a už druhý rok je súčasťou redakčnej rady nášho školského časopisu, sa stala inšpiráciou pre jedného z najznámejších slovenských spisovateľov, Daniela Heviera, ktorý ju zakomponoval do svojej novej knižky „Svet čaká na deti“. Je to krásna knižka, ktorá má inšpirovať všetky deti. Nájdete v nej totiž niekoľko príbehov pozoruhodných detí, ktoré vedia, čím a kým chcú byť. Napriek svojmu mladému veku dosiahli pozoruhodné výsledky a úspechy. Jednou z takýchto detí je aj naša Barborka.

Nech sa páči, prečítajte si jej príbeh:

JA: Dobrý deň, pani Petra, môžete mi povedať niečo o dievčatku, ktoré je na fotografii?

MAMIČKA: Je to moja dcérka Barborka.

JA: A tá vpravo je jej autopartrét, jasné. Výborne nakreslené.

Koľko má Barborka rokov?

MAMIČKA: Desať.

JA: Fíha! Má naozaj talent.

MAMIČKA: Kreslenie je pre ňu relax, únik pred stresom z tohto reálneho sveta.

JA: To znie trochu hrôzostrašne.

MAMIČKA: Barborka je aspergerka.

JA: Nemusíme o tom hovoriť.

MAMIČKA: Ale áno, nemáme s tým problém. Je to jej odlišnosť, ktorá ju robí úžasne jedinečnou.

JA: Aspergerici sú vraj veľmi uzavretí do seba, samotári a konzervatívni. Musia mať svoje rituály a neznášajú, keď im ich niekto naruší.

MAMIČKA: Tak potom je naša Barborka výnimkou. Je veľmi spoločenská a rada skúša nové veci. Miluje čítanie, je to malá knihomoľka.

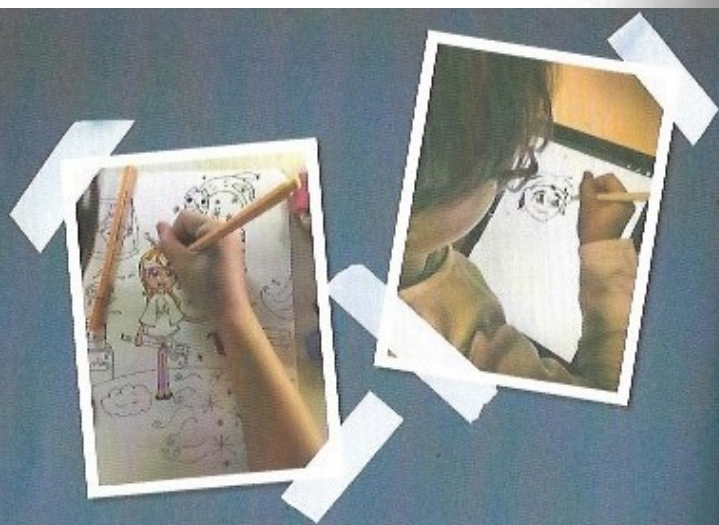
JA: A veľká knihomoľka. Ďakujem za rozhovor a teraz pozývam všetkých čitateľov tejto knihy na Barborkinu výstavu.

DDÚ Kreslí, kreslí, kreslí! Alebo ešte lepšie: čmáraj, čmáraj, čmáraj! To nič, že ti to nepôjde hneď tak ľahko ako Barborka. Kreslenie je ako bicyklovanie – stačí si sadnúť do sedla a ísť. Čím viac budeš krútiť pedálmi, tým väčšiu istotu nadobudneš.

Rozkreslí sa – a uvidíš, aké úžasné výsledky to prinesie. Staneš sa hviezdou triedy alebo aspoň rodiny.

53

Prestali sme do rúk vkladať ceruzu či pero a namiesto nich máme tlačidlá a počítačové myši. Tým sa nám oslabil nielen jemná motorika, ale aj mnohé spojenia a dráhy v našom mozgu. Ruka – oko – myslenie – videnie navzájom súvisia. Keď budeš kresliť alebo iba čmárať, budeš si lepšie všímať veci a problémy okolo seba. A získaš schopnosť, ako ich riešiť. Budeš mať v sebe hlbší pokoj aj istotu. Nie nadarmo staré východné kultúry tak dbali na kaligrafiu, čiže písmomaliarstvo.

Ako vidíš, aj Barborka pracuje s tabletom, využíva technológie. Ale ako ukazuje obrázok vľavo, najprv si to musela natrénovať na obyčajnom papieri s obyčajnou ceruzou. Technológie sú vynikajúce, ale stále potrebujú naše ruky, našu hlavu a srdce, našu predstavivosť.

54

DDÚ Barborka urobila prezentáciu pre spolužiakov, ako kreslí a ako používa tablet s rôznymi možnosťami. Ak si v niečom super, urob takúto prezentáciu spolužiakom aj ty. Možno tým spustíme aktivitu „Deti učia deti“.

DDÚ Záleží ti na účese? Že sa pýtam, však? Je pre teba dôležité, aké tričko máš na sebe? Som presvedčený, že áno. A čo tenisky? Aj to je dôležitý odevný doplnok, nie? Barborka nám na tomto obrázku ukazuje, ako ľahko a rýchlo sa dá vyrobiť vlastnoručne navrhnuté tričko. Stačí si kúpiť lacné jednofarebné tričko alebo použiť obnosený kus. A máš super značkové oblečenie svetoznámej značky: JA.

55

pani učiteľka Goliašová

JEDLÁ A NÁPOJE NAŠICH PREDKOV

Dejepis to nie sú len mená panovníkov, generálov, dátumy prevratov a revolúcií. Dejepis opisuje našu minulosť so všetkým čo do nej patrí.

Pre množstvo dôležitých informácií sa však do vašich učebníc nedostali tie, ktoré sú úplne bežné a samozrejmé.

Jedlo.

Ako máloktorá ľudská činnosť opakujúca sa dennodenne. Aj ona má svoj vývoj, svoju históriu. Ale pekne poporiadku, t.j. chronologicky.

V praveku to bolo jednoduché. Zháňanie potravy bolo celodennou prácou. Niečo zjesť a nebyť zjedený. A že to mali dobre podelené. Muži (lovci) naháňali a lovili zvieratá aby bolo mäso a ženy, deti zvierali lesné plody, orechy, hriby, korenky a klásky tráv, teda rastlinnú potravu. My dejepisári to voláme: „Prirodzená deľba práce“.

Ako človek múdrel (homo sapiens sapiens) pochopil, že lepšie je byť chovateľom a roľníkom – teda zvieratá kŕmiť

v ohradách (živé konzervy?) a zeleninu sadiť v blízkosti obydli. Efektívnejší spôsob pestovania a chovania sa odrazil aj na jedálničku, do ktorého pribudli mliečne výrobky a chlebové placky.

Obilie sa drvilo na kamenných platniach a po zmiešaní s vodou ženy vyformovali chlebové placky. Piekli sa na horúcom kameni. Chrumkavé boli aj preto, lebo pri mletí obilia na podložke z kameňa sa uvoľňoval drobný piesok.

Kým sa dostaneme ku kysnutému bochníku chleba, ako ho dnes poznáme – to bude ešte dlhá cesta.

S mäsom to bolo jednoduché. Proste sa upieklo nad ohňom. Prípadne sa uvarilo v horúcej vode. Stačilo prihodiť zopár bylín ktoré rástli takmer pod nohami a chuť bola o niečo výraznejšia a iná. Takto

upravená potravina bola trvanlivejšia. A soľ. Tú potrebovali naši predkovia na zvýraznenie chuti, na predĺženie trvanlivosti jedla. Bola drahá, obchodovalo sa s ňou odpradáva. Dalo sa vďaka nej zbohatnúť, bola aj zámenkou vojen.

Slovanské národy si uctievali hostí ponúknutím chleba so soľou. Ak by ste aspoň kúsok neochutnali, domáci by to považovali za urážku. Táto tradícia pretrváva v našich zvykoch dodnes.

V budúcom čísle objavíme konečne dobré jedlo a aj sladkosti.

Obmedzenie online hier v Číne

Hranie počítačových hier v Číne zjavne prekročilo únosné medze a tak sa čínska vláda rozhodla problém riešiť centrálnne.

Čínska vláda obmedzila hranie hier pre mladších ako 18 rokov na 90 minút denne (180 minút cez víkend) a aj to len medzi 8. hodinou a 22. hodinou.

Štúdia o závislosti na hraní v CZ

Výskum prebiehajúci v Českej republike ukázal zaujímavé zistenia. 17% mladých ľudí trávi čas hraním hier 4 hodiny denne a viac. Na základných školách až 11% chlapcov a 2,3% dievčat splňa väčšinu kritérií spájaných s hraním hier ako sú strata záujmu o inú zábavu a koníčky, strata priateľov, neúspešná snaha hranie obmedziť, odvykacie príznaky bez hrania a klamanie rodičov.

Predchodca internetu oslávil 50 rokov

30.10.2019 pred 50 rokmi bolo poslaná prvá správa po sieti Arpanet, ktorá je považovaná za predchodcu dnešného Internetu. Sieť Arpanet bola financovaná americkou armádou a bola prvou reálnou sieťou postavenou na technológii prenosu dát adresovateľnými paketmi. Na pozadí jej vzniku stála potreba prenášania správ medzi jednotlivými veliteľskými stanovišťami armády a civilnej správy.

Predstavenie - Raspberry Pi 4

Fanúšikov miniatúrnych počítačov iste poteší správa, že bol vydaný nový model „počítača do ruky“ Raspberry Pi s poradovým číslom 4.

Počítač obsahuje 4-jadrový procesor taktovaný na 1,5GHz, až 4GB operačnej pamäte, Wifi, USB3.0 porty Bluetooth, Gigabitový ethernet, a jeho hlavným úložiskom je microSD karta.

Miniatúrny počítač môže poslúžiť ako vlastný mediálny prehrávač, webový server, multimedialný server, po pripojení väčších úložných zariadení ako súborový sieťový server apod.

K jeho najväčším prednostiam určite patrí aj dostupná obstarávacía cena a možnosť využitia na pokusno – vzdelávacie účely v oblasti programovania, robotiky a mnohé iné.

Vzdelávacie Android aplikácie

[**Duolingo**] je veľmi obľúbená aplikácia na učenie jazykov. Výuka prebieha hrovou formou, pri ktorej ani nevnímame, že sa vôbec učíte. Aplikácia obsahuje rôzne cvičenia, ktorých splnením si zlepšujete svoje jazykové schopnosti a tým možnosti dorozumievania sa s ľuďmi žijúcimi v iných krajinách. Vďaka znalosti cudzích jazykov sa vám otvárajú brány do sveta, kde sa dokážete cítiť bezpečne, pretože nech sa deje čokoľvek, všade sa nájdú ľudia ochotní vám pomôcť, ak ich o to viete požiadať...

[**Solar System Scope**] je nádherná aplikácia, ktorá vás prevedie svetom planét, mesiacov, hviezd. Pri všetkých vesmírnych telesách máte možnosť dozvedieť sa množstvo informácií o ich vlastnostiach a to všetko vo veľmi atraktívnom spracovaní. Aplikácia je 3D vizualizáciou, simuláciou blízkeho ves-

míru a vesmírnych telies. Taktiež sa tu dozviete množstvo geografických, fyzikálno-chemických informácií.

[**Periodická Tabuľka 2019**] už z názvu vyplýva, že aplikáciou je Mendeleevova tabuľka prvkov. Aplikácia prináša množstvo informácií zo sveta chémie od zloženia rôznych látok, cez náhľad do ich štruktúry až po vzájomné reakcie.

[**Edupage**] ...a samozrejme nesmieme zabudnúť na našu Edupage aplikáciu, ktorú už mnohí iste poznajú. Aplikáciou, v ktorej môžete vidieť množstvo informácií zo svojho života v škole, od rozvrhu, cez správy až po známky.

Haluze a halúzky

Keď sa darí na hodine . . .

Učiteľka: Ako sa volá rastlina, z ktorej si Egypťania vyrábali látku na písanie?

Žiak: Aloe vera.

Učiteľ: Čo je atmosféra?

Žiak: Atmosféra je hrubý obal Zeme.

Žiačka: Pani učiteľka, mne to delenie stále nevychádza.

Učiteľka: To asi preto, že $4 \cdot 7$ nie je 27.

Žiačka: Tak pardóón, pani učiteľka.

Nové poznatky o Austrálii a Afrike...

Prevládajúci smer vetra je západoaustrálsky.

Austrália sa nachádza na juhovýchode.

Povrch Austrálie je prevažne púštny a lesnatý.

Afričania mäsa nemajú veľa, preto si ich uctieajú

V južnej Afrike sa nachádza jazero Titicaca (v Peru).

Keď sa darí na písomke ...

Čo je judaizmus?

Žiak: Judaizmus je politické náboženstvo.

Čo sú to bezodtokové oblasti?

Žiak: Sú to rieky, ktoré nič nevedia.

Kto mal prezývku „otec dejepisu“? (napíš meno)

Žiak: Herodob.

Napíš názov najznámejšej megalitickej stavby v Anglicku.

Žiak: big ben

Čo sa stalo s pokladom na Červenom Kameni?

Žiačka: Ta de to nechali, ta to ostalo.

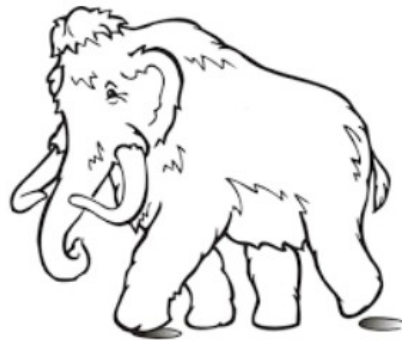

Kde býval praveký človek v staršej dobe kamennej?

Žiak: V príviesoch.

Aké typické zvieratá žili v období paleolitu (staršej dobe kamennej)?

Žiak: Prasa, ovca, kravička.

Prečo sa jadrové pohoria volajú jadrové?

Žiak: Jadrové pohoria na Slovensku sa volajú preto, lebo tam je jadrová elektrárň v blízkosti.

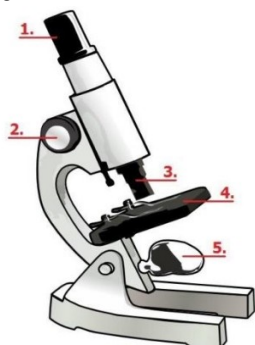
Doplň:

Vyživovacie orgány rastliny sú koreň, stonka, hlava.

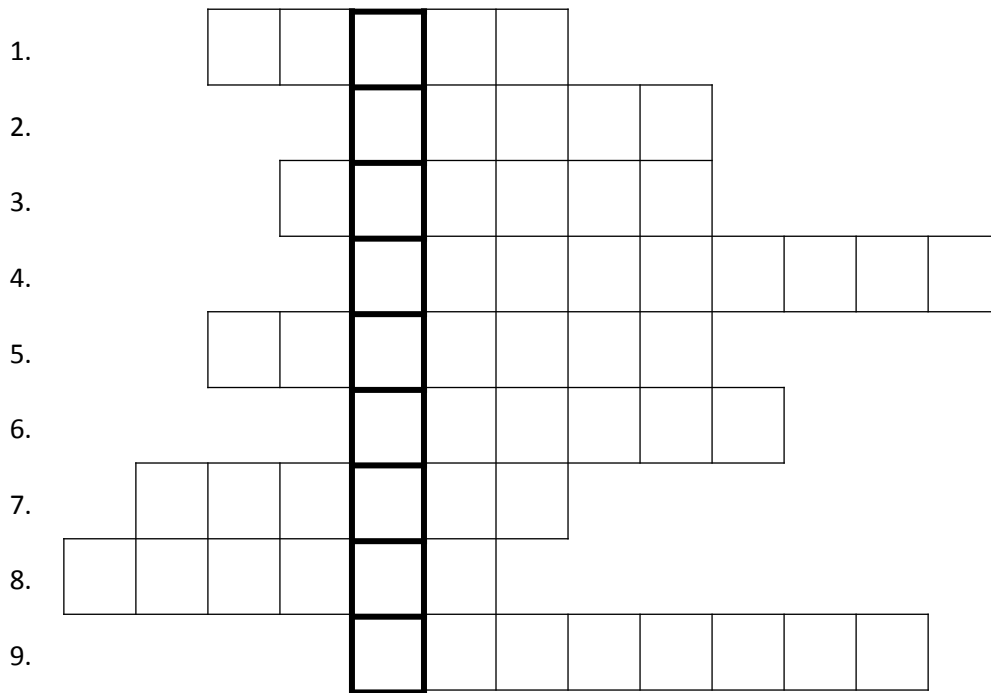
Prirad' organizmy podľa potravy, ktorou sa živia.

Pomenuj základné časti mikroskopu.

1	otvor	okulár
2	otáčatko	zaoštrovací skrutka
3	mikroskop	objektív
4	sklíčko	stolček so svorkami
5	odrazovač slnka	zrkadlo

1. Najväčší štát sveta
2. Krajina v Pobaltí
3. Hlavné mesto Ruska
4. Štát v Južnej Amerike
5. Objavil ju Krištof Kolumbus
6. Štát na severe Európy
7. Krajina „tisícich jazier“
8. Svetadiel južne od Európy
9. Krajina ležiaca na najväčšom africkom polostrove

VTIPY

Jožko, prečo píšeš tak rýchlo?

- Chcem dopísať skôr ako sa mi minie tuha!

Keď auto Chucka Norrisa zíde z trasy
GPS zahlási: Aj tak sa dá!

Janko sa pýta Marienky:

- Požičiaš mi svoju fotku?
- Prečo?
- Máme do školy priniest fotku prírodnej katastrofy!

- Prečo môj syn dostal zo zemepisu päťku?
- Lebo hľadal Rimavskú Sobotu v kalendári!

Aký je rozdiel medzi školou a vedením?

Vo vedení vieš za čo sedíš.

Učiteľ sa pýta žiaka v škole:

- Janko, čím by si chcel byť?
- Hracím automatom.
- A prečo?
- Pretože nič nerobí, iba berie peniaze.

V triede sa otvoria dvere a hneď sa zase zatvoria. Profesor sa pýta:

- Kto to bol?
- Prievan.
- A čo chcel?

Učiteľka sa pýta žiaka:

- Miško, čo sú to múmie?
- Sušení Egyptania!

HÁDANKY

Chrbtom sa obracia i ku kráľovi a klobúk nezloží. (kočič)

Nemá štetec ani farby, predsa lístie žltým farbí. (jeseň)

Hoc má dlhú bradu, nevie ti dať radu. (koza)

Najväčší silák som, unesiem vlastný dom. (slimák)

Šaty ako modré nebo. Zvoním zrána na deň nový, a som celý fialový. (zvonček)

Okrídlenú tmavú myš cez deň lietať nevidíš. Čo je to? (netopier)

“Neexistujú veľké objavy a skutočný pokrok, ak je na svete čo i len jedno nešťastné dieťa.”

...

“Dieťa vzdelávané iba školou je nevzdelané dieťa.”

...

“Muž, ktorý neostal dieťaťom, bol dieťaťom, z ktorého nikdy nevyrastie muž.”

...

“Učenec v laboratóriu nie je len odborník, je to dieťa, ktoré pozerá na vedu ako na rozprávku. Vidí vo vede krásu.”

